

Waarom scheuren?

Grasland neemt vaak een behoorlijk areaal in op een (melk)veebedrijf en blijft een zeer belangrijke eiwitbron in de veevoeding. Om een goede en kwalitatieve opbrengst te behouden is een kritische blik op de bestaande graszodes vereist. Een minderwaardige **zodekwaliteit** en **teeltrotatie** kunnen dan ook argumenten zijn om de graszode te vernietigen (= scheuren) en her in te zaaien met grasklaver of een andere teelt.

Doorzaai overwegen

Doorzaaien is een goedkopere optie, maar levert niet altijd het gewenste resultaat op. De concurrentie met het aanwezige gras is vaak groot waardoor de kleine plantjes onderdrukt worden. Doorzaai vertaalt zich dan ook niet steeds in een betere opbrengst of kwaliteit in de voljaren.

Scheuren daarentegen geeft juist de mogelijkheid om weer 'schoon' te beginnen en makkelijk van onkruiden en ongewenste grassen af te komen. Het klaveraandeel neemt bijkomend na enkele jaren vaak af waardoor scheuren de mogelijkheid geeft om terug klavers te introduceren. Terwijl doorzaai van enkel klaver vaak weinig effectief is.

Voorwaarden

- De doorzaai gebeurt in een korte zode
- De onkruiddruk is nog acceptabel
- De bodem heeft een lage stikstofreserve (einde zomer)

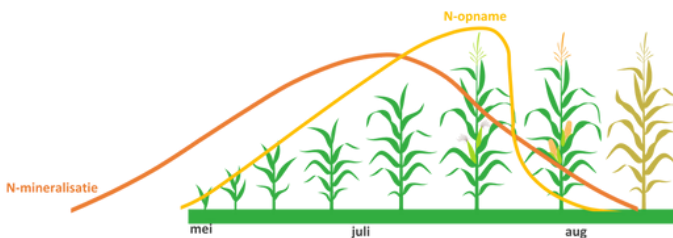
Scheuren is niet altijd toegestaan.

De wetgeving kan mogelijk bepaalde beperkingen hebben opgelegd die gelden voor het betreffende perceel.

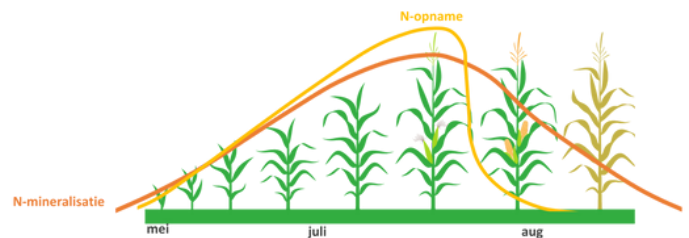
Wanneer scheuren?

Om nutriëntenverliezen te beperken, is het **voorjaar** de meest aangewezen periode om grasland te scheuren. De uitdaging is om het scheuren van het grasland zodanig te plannen en uit te voeren dat de vrijgestelde nutriënten zoveel mogelijk worden opgenomen en benut door het volgende gewas. De hoeveelheid vrijgestelde nutriënten die beschikbaar komt na het scheuren zal hoger zijn bij een drie- of vierjarige grasklaver dan bij een één- of tweejarige grasklaver.

vroeg scheuren

laat scheuren

Scheuren gebeurt dus best in het voorjaar bij een volgteelt die wat later gezaaid of geplant wordt en dit vanaf het moment dat de bodem het toelaat. Bij een vroege teelt als hoofdteelt, kan men scheuren in het voorgaande jaar. Wanneer dit reeds in de (na)zomer gebeurt, kan een groenbedekker of nateelt, snel gezaaid na het scheuren, fungeren als vanggewas.

Wanneer het gaat om **graslandvernieuwing** is vanuit landbouwkundig oogpunt het najaar geschikter aangezien de onkruiddruk dan lager is en meer hoogwaardig lentegras geproduceerd wordt. Meerjarig grasland scheuren in het najaar is dan ook enkel te verantwoorden als het betreffende perceel opnieuw wordt ingezaaid met gras of grasklaver. De weidevernieuwing gebeurt dan best in de tweede helft van september.

Hoe pak ik het best aan?

Scheuren betekent het onderwerken van de graszode door te **ploegen** of te **frezen**. De wijze van scheuren kan een bijkomend effect hebben op de mate van stikstofvrijstelling. Bij ploegen is de organische stofafbraak wellicht hoger dan bij een gereduceerde bodembewerking, hetgeen dan de voorkeur geniet bij scheuren in het (vroeg) voorjaar.

Graslandvernieuwing of toch liever een tussenteelt?

Scheuren en opnieuw inzaaien met grasklaver is mogelijk, maar voor de klaver niet optimaal door de hoge stikstofvoorraad en de mogelijke aanwezigheid van schadelijke bodemschimmels en nematodenpopulaties die zijn opgebouwd. Grasklaver inzaaien na een andere vlinderbloemige kan om dezelfde redenen ook een minder goed resultaat geven.

Voor grasklaver is afwisseling met bouwland dus wenselijk: het klaveraandeel neemt na verloop van tijd af en na scheuren is de situatie ongunstig voor inzaai van grasklaver. De tussenteelt voor de nodige verschraving en daling van de populatie bodempathogenen waardoor er weer een gunstige Ausgangssituatie voor grasklaver ontstaat.

Keuze volgteelt

Bij het scheuren van grasklaver komt er door de afbraak van organische stof veel stikstof vrij. Je schakelt daarom best een akkerbouwteelt in met een hoge stikstofbehoefte. Daarbij is het van belang te kiezen voor een teelt met een lange groeiperiode om de vrijgestelde stikstof maximaal te benutten. Na grasklaver is een vlinderbloemige als volgteelt geen goed idee.

Aardappelen als volgteelt kan risico's inhouden.

Met hun oppervlakkige wortelstelsel kunnen nitraatresiduen en N-uitspoeling aan de hoge kant zijn. Nutriënten uit diepere lagen worden dan ook minder benut. Om die reden zijn aardappelen een minder geschikte volgteelt.

Maïs gedijt zeer goed op gescheurd grasland en haalt vaak topopbrengsten. Maar net zoals bij aardappelen is de kans op hoge nitraatresiduen vrij groot.

Bieten groeien van het prille voorjaar tot diep in het najaar en nemen vlot de beschikbare nutriënten op. Bieten zijn van nature erg geschikt als goede "stikstofvangers". Ze laten doorgaans erg lage nitraatresidu's achter wat ze tot een goed volggewas maakt.

Let op dat je bij bieten na gescheurd grasland, wel kiest voor een Rhizoctonia-tolerant ras.